

РЕШЕНИЕ

№ 6471

гр. София, 31.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6366** по описа за **2023** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С Решение № 1999 / 28. 04. 2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97 състав, по НАХД № 452/2023 г., е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 671402-F676075 от 26.10.2022 г., издадено от директора на офис „Център“ при ТД на НАП С., с което на А. Ш., ЕГН [ЕГН], на основание чл.80, ал.1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/, е наложена глоба в размер на 150 лева, за нарушение на чл.53, ал. 1, вр. чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от А. Ш., в която се моли решението да бъде отменено като постановено при нарушение на материалния и процесуалния закон - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК вр. чл. 63в от ЗАНН. Поддържа, че издаденото НП страда от пороци, поради липса на задължителни реквизити, както и че районния съд не е обсъдил всички доказателства в тяхната съвкупност. Излага доводи за липсата на мотиви относно размера на санкцията. Иска отмяната на обжалвания съдебен акт и постановяване на друг по съществуващото на спора, с което да бъде отменено издаденото Наказателно постановление.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира разносните по делото.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля П. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 08. 09. 2022 г. в офис „Център” на ТД на НАП С., е подадена годишна данъчна декларация по чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ от А. Ш. за финансовата 2020 г.

Декларацията за 2020 г., е следвало да се подаде в срок до 05. 05. 2021 г., поради което е констатирано закъснение от 490 календарни дни.

На 14. 09. 2022 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен същата дата срещу подпис на пълномощник.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 671402-F676075 от 26.10.2022 г. от директора на офис „Център” при ТД на НАП С..

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ, годишната данъчна декларация се подава в срок от 10 януари до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода, с изключение на годишната данъчна декларация за лицата по чл. 51, ал. 1, която се подава в срок от 1 март до 30 юни на годината, следваща годината на придобиване на дохода.

С оглед В. празници през 2021 г., срокът за подаване на декларация за финансовата 2020 г. изтича на 05. 05. 2021 г., както правилно се сочи от административнонаказващия орган и от въззивния съд.

В същото време безспорно, видно и от входящия номер, че декларацията е подадена на 08. 09. 2022 г., поради което е налице посоченото в АУАН и НП закъснение от 490 календарни дни.

Съдът счита, за неоснователни изложените в касационната жалба доводи, че през календарната 2020 г. жалбоподателят е действал като физическо лице и не е действал по занятие, тъй като законът не предвижда такова изискване, а е достатъчно да са реализирани облагаеми доходи.

Изложените твърдения, че всъщност жалбоподателят бил на загуба са извън

предмета на спора, тъй като това не освобождава задълженото лице да подаде декларация, а самия размер на задълженията се определят в друго производство.

Нарушението, за което е санкциониран жалбоподателя, е формално и закона не отчита вредоносния резултат, поради което самото неподаване в срок на декларацията е въздигнато от законодателя в административно нарушение. В същото време се касае за данъчно нарушение, касаещо обществените отношения свързани с бюджетни приходи, поради което не може да се приеме, че се касае за маловажен случай.

Неоснователни са доводите за допуснати нарушения при издаване на НП, свързани с датата на нарушението, като настоящата инстанция напълно споделя доводите изложени от районния съд, относно факта, че безспорно е посочена датата, до която е следвало да се изпълни законовото задължение и след тази дата вече е осъществено нарушението.

Съдът намира за неоснователни и доводите, че липсвали мотиви относно размера на санкцията, тъй като е видно, че същата е много под средния размер, а в същото време периода на закъснението е значителен.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.63д, ал.4, вр. ал.1 и ал.5 ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град - X. касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1999 / 28. 04. 2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97 състав, по НАХД № 452/2023 г.

ОСЪЖДА А. Ш., ЕГН [ЕГН], да заплати на Национална агенция за приходите, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.